

Младен Шљивовић

13 ПЕСАМА О КАЛУЂЕРУ КОЈИ ЈЕ ПОСТАО ДРВО

1.

Када си дрво
не сметаш никоме

Можеш да видиш како све расте
Шума
Град
Цвеће

Не осећаш ништа
сем проклетих детлића

2.

Волео бих да сам те срео и претекао на улици
као Џо Фрејзер

Да су те искотрљали из тепиха
да си изронила из океана док си ловила шкољке
да сам те затекао у златном бикинију везаном ланцима
да си прешла са мнош реку док ти нисам знао име

Волео бих да си се појавила
на начин достојан песме

Али ти си једноставно
допутовала возом

3.

Надам се да си на топло
док имитирам сенку
у крошњи дрвета са погледом на твоју собу у Блоку 3

уловио сам лептира
бојим се ако стиснем јаче шаку убићу га

надам се да не привлачим пажњу
у свештеничкој одори зен монаха
док стојим са подигнутом песницом
претећи месецу, теби или свету

Знам да ћеш ми рећи
шта треба још да урадим

Али реци ми како да не убијем лептира

4.

Брзо се спуштају моје ноге
док идем ка граду
сањам о месту где ћу плесати с тобом

Девојке имају кратке сукње
а ја стојим далеко
док с тобом играју момци из центра града

Они држе руке на твојим боковима
они држе руке на боковима твојих другарица

Ујутру девојке из предграђа
враћају кући колима
момци из центра града

Ја се по навици
на периферију враћам пешке
сам – по ко зна који пут

5.

Мене ловца
подсећаш на мртву антилопу

не бих волео да ловим
мртву антилопу
Она не оставља траг
и нико је не чује

Не би вредело стрпљиво је чекати крај воде
узалуд бих копао јаму и постављао кљусе

Мртва антилопа остаће увек ван моје мреже

6.

/Пилетина са печуркама и бамбусом/

У овом граду у коме нема
кинеских ресторана
дозволићу да ме заборавиш

Ни прстом нећу мрднути
док пуштам корен
Ни оком трепнути
док из мене избија лишће

Заборавићеш ме у пролеће
када почнем да цветам

7.

Треће године од како сам постао стабло
дошло је време да сумирам свој рад

И даље се надам да си срећна

И даље гледам у жир
и замишљај како постаје храст

8.

Синоћ сам уснио
чудан сан

Нисам био дрво
већ песник који пише
своју трећу књигу
Ништа друго није постојало
само сам ређао речи
и био песник

Сада сам будан
и док пишем ове стихове
више не знам шта је сан
али зато одлично знам
шта је иронија

9.

Завидим вам што нећете знати
колико је дрво у шуми
уплашено ноћу

10.

Прве године су ми сметале веверице

Како је глупо кад постанеш храст
а хтео си бити смоква или липа

Треће године од пуштања корена
дошло је време да устанем и кренем

11.

Треће ноћи су дошле дрвосече

Увек сам се питао откуда овом народу
толико манијака са секиром

Више нисам ја него – ми
гомила дасака
која памти боље дане

Петe године постао сам брод

12.

Још увек пливам
иако су многи одустали

Срећници сада одмарају
на дну мора
и нису осуђени на непрекидно пливање

Волео бих да нам се догодило нешто вредно приче
да су нас потопили гусари
да смо ударили у санту леда
да нас је прогутала магла Бермудског троугла

Али нас је потопила
најобичнија стрелица за пикадо
када сам промашио мету
нацртану на зиду потпалубља

13.

Док читам ову песму
имам осећај да гледам у жир
и упорно у себи
замишљах храст

Али гране расту по својој вољи
не онако како ја желим

Сада су ту два дрвета –
једно које ти видиш
и друго које ја сањам